

Slovenska
filharmonija

Glasbena galerija

VIP 2

Johann Sebastian

Bach

Za božič

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Philipp von Steinaecker dirigent

VIP 2 Sezona 2023/24

22. december 2023 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Za božič

**Zbor in Orkester
Slovenske filharmonije**

Philipp von Steinaecker
dirigent

Polona Gregorc *sopran*

Federica Lo Pinto *alt*

Robert Kožar *tenor*

Martin Kozjek *bariton*

Miran Kolbl *koncertni mojster*

Jerica Bukovec *priprava zbora*

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Christen, ätzet diesen Tag

Kristjani, vrežite ta dan, BWV 63

Kantata za božični dan

Gelobet seist du, Jesu Christ

Hvaljen bodi, Jezus Kristus, BWV 91

Kantata za božični dan

Unser Mund sei voll Lachens

Naša usta naj bodo polna smeha, BWV 110

Kantata za božični dan

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Leta 1708 se je **Johann Sebastian Bach** z ženo Mario Barbaro preselil v Weimar, kjer je dobil službo kot organist in komorni glasbenik na dvoru weimarskih knezov. Vojvoda Wilhelm Ernst je vladal skupaj z bratom Johannom Ernstom in njegovim najstarejšim sinom Ernstom Augustom. Spori med njimi, ki so nastajali zaradi razlik med značaji in trme obeh knežjih bratov, so nedvomno zaznamovali in oteževali Bachovo tamkajšnje službovanje. Kljub temu so ga kot glasbenika vsi izredno cenili in spoštovali. Od njega niso pričakovali le igranja orgel v dvorni cerkvi, temveč tudi reprezentativne kompozicije in impresivno muziciranje, s čimer so se lahko postavljali pred drugimi aristokrati. Morda se je tudi zato iz tega časa v zapisu ohranila približno polovica Bachovih danes najbolj znanih in veličastnih orgelskih del.

Za weimarsko dvorno kapelo je Bach napisal mnogo več instrumentalne in vokalne glasbe, kot si je mogoče predstavljati na podlagi ohranjenih virov. Verjetno je v tem obdobju, pa tudi že prej, napisal kar nekaj posvetnih prazničnih kantat, ki pa se zaradi priložnostne narave običajno niso ohranile – za razliko od cerkvenih kantat, ki so bile lahko uporabljene kasneje za isto cerkveno priložnost. Njegov skladateljski sloves se je širil tudi izven meja weimarske kneževine; tako je leta 1713 za rojstni dan kneza Christiana Saškega-Weißenfelsa 23. februarja napisal praznično razvedrilno kantato, ki je bila izvedena ob koncu lova. Nedvomno pa se je Bach kot komponist kantat uveljavljal tudi v cerkvenih krogih.

Okoliščine nastanka kantate **Christen, ätzet diesen Tag** (*Kristjani, vrežite ta dan*), BWV 63, niso

Johann Sebastian Bach

povsem jasne. Alfred Dürr je tako menil, da je bila komponirana za izvedbo v Weimarju na božič leta 1713, čeprav so kasnejše raziskave pokazale, da je bila tam izvedena 1714. Ulrich Leisinger se zato sprašuje, ali ni morda nastala za Halle, kjer je Bach na povabilo cerkvenih oblasti decembra 1713 prebil dva tedna, ko je nadomeščal preminulega Friedricha Wilhelma Zachowa. Besedila arij in zborov so namreč delo pastorja Johanna Michaela Heinecciusa iz Halleja, kjer je bila leta 1717 ob prazniku reformacije izvedena kantata Gottfrieda Kirchoffa s tem besedilom. Glede na visoko plačilo, ki ga je Bach dobil v Halleju (12 tolarjev, kar je bilo primerljivo naročilu velikega dela, kot je bil npr. pasijon), Leisinger domneva, da je božična kantata nastala za to mesto in da je tako Bach za božič napisal posebno delo ter morda tudi vodil vaje, čeprav verjetno ni sodeloval pri izvedbi same kantate.

Bach je ponudbo, da bi v Halleju postal Zachowov naslednik, odklonil, jo je pa verjetno izkoristil za utrjevanje svojega položaja v Weimarju. Leisinger vidi povezavo med tem in med dejstvom, da je bil v Weimarju posebej za Bacha že marca 1714 ,izumljen' tudi naziv »komornega glasbenika«, ki sta mu bila nadrejena samo kapelnik in podkapelnik. Ne vemo sicer, katere dolžnosti je naziv vključeval, vsekakor pa je bil znak posebnega privilegija, boljših prihodkov in razširjenih dolžnosti dvornega organista – tako pri muziciranju v kapeli kakor ob svetnih priložnostih. Med slednje

sodita tudi komponiranje in izvedba vokalnih del, npr. solističnih kantat z duhovno vsebino, in instrumentalnih del, od katerih je danes mnogo izgubljenih ali neznanih – morda tudi zato, ker so jih imeli le v bogati glasbeni knjižnici Wilhelmsburga, ki je zgorela v požaru leta 1774. Številna poznejša Bachova dela imajo svoje predhodnike pogosto v tem obdobju, ko je napisal »veliko dobre italijanske in francoske glasbe«.

Kantata *Christen, ätzet diesen Tag* ima slovesen značaj in se po orkestraciji lahko kosa s svečano kantato, ki jo je Bach napisal za volitve mestnega sveta v Leipzigu 1723. Vendar pa ni povsem neposredno povezana s praznikom božiča, saj manjkajo značilni »božični« deli, kot so pesmi pastirjev, uspavanke oz. pesmi za Jezusa v jaslicah, angelska »Slava Bogu na višavah« ali kateri od protestantskih božičnih koralov. Na božič se neposredneje sklicujejo predvsem recitativi (z besedo »jaslice« pa tudi prvi stavek), medtem ko ostali stavki slavijo Boga v bolj splošnem oziru. Lahko da je to zgolj naključje, nekateri muzikologi pa menijo, da je kantata nastala kot predelava zgodnejše posvetne kantate, čeprav te domneve ne podpira noben dokaz.

Zasnova dela je zelo simetrična: osrednji suhi (*secco*) recitativ obkrožata dva dueta, še širši okvir predstavljata dva spremljana recitativa, medtem ko zunanji okvir dopolnita dva zborovska stavka. Tudi sami stavki so zelo simetrično oblikovani; to velja predvsem za *da capo* arije, ki jih pri Bachu sicer najdemo v zelo različnih oblikovnih izpeljavah. V tej kantati so skoraj vse *da capo* arije »pravilno« oblikovane, le arija v obliki dueta »Ruft und fleht den Himmel an« oz. »Kličite in rotite nebesa« ima skrajšano ponovitev *da capo*

dela. Recitativi pogosto prehajajo v bolj ariozne odseke, kar naj bi bilo tudi značilno za Bachov weimarski slog.

Alfred Dürr meni, da sama velikopotezna zasnova posameznih stavkov ali tem sicer ni tako značilna za Bachovo zgodnje obdobje, zbori pa se vendarle navezujejo na starejše glasbene oblike in izdajajo svoj izvor v sekcijski obliki moteta. Glede na različne verzije papirja z izvajalskim materialom so raziskovalci ugotovili, da je bila kantata izvedena tudi ob kasnejših priložnostih, tako v Leipzigu na božič leta 1724 in še najmanj enkrat kasneje, ok. 1729. Za izvedbo leta 1724 so nastali dodatni violinski parti, še kasneje pa je Bach obligatno obooo nadomestil z obligatnimi orglami in preoblikoval tudi continuo.

S prihodom na mesto kantorja Tomaževe šole v Leipzigu, ki ga je Bach dobil po različnih zapletih in peripetijah leta 1723, se začinja novo poglavje v njegovem življenju in tudi opusu. Ta ugledna služba je po tradiciji veljala za eno najbolj zaželenih pozicij v nemškem glasbenem življenju. Prav nominalni prestiž te službe je bil najbrž eden od razlogov, da se je Bach zanjo potegoval. Ekonomska in politična stabilnost demokratično vodene trgovske prestolnice v primerjavi z negotovostjo na dvoru absolutističnega princa je bila v prid njegovi odločitvi, obenem pa se je Leipzig lahko pohvalil z najodličnejšo nemško univerzo svojega časa; ob večanju družine je Bach gotovo razmišljal tudi o prihodnjem izobraževanju svojih sinov. Kasneje je sicer nekoč pripomnil, da je s tem napravil socialni korak navzdol, a to grenko opazko je treba jemati v kontekstu njegovih kasnejših sporov z leipziškimi mestnimi oblastmi.

Predvsem v začetku svojega službovanja v Leipzigu se je Bach vrgel v cerkveno glasbo s posebno energijo in skrbnostjo, kar se kaže predvsem v njegovem komponiranju in izvajanju protestanskih cerkvenih kantat. Tradicija izvajanja kantat je bila v Leipzigu uveljavljena že od časov njegovih predhodnikov, a Bach se je vključil vanjo z glasbenim zanosom, ki mu v leipziški glasbeni zgodovini ni bilo para, in v razmeroma kratkem času glede na poročilo iz nekrologa napisal pet skoraj popolnih ciklov kantat za cerkveno leto (kantate za ok. 50 nedelj in praznikov, torej 60 kantat na eno leto), vsega skupaj ok. 300 cerkvenih kantat. Prva dva cikla sta nastala med letoma 1723 in 1724, tretji med 1725 in 1727, torej podobno kot *Matejev pasijon*, četrti ok. 1728–1729, peti pa je nastajal dlje časa in se je verjetno podaljšal tja v štirideseta leta 18. stoletja; v njem (ok. 1735) je bil Bachov razvoj kantate že zaključen. Zadnja dva cikla cerkvenih kantat sta ohranjena razmeroma fragmentarno, sicer pa je Bach komponiral kantate in druga priložnostna dela tudi za posvetne namene, med drugim za univerzo, katere glasbeni direktor je bil.

Dolžnosti leipziškega kantorja so bile zahtevne in raznolike ter so bolj ali manj ustrezale dolžnostim, ki jih je imel Telemann v Hamburgu. Kantor Tomaževe šole je bil najpomembnejši leipziški glasbenik, ki je bil na prvem mestu odgovoren za glasbo v štirih glavnih leipziških cerkvah: Tomaževi, Nikolajevi, Matejevi (ali Novi cerkvi) in Petrovi. Ob tem je skrbel tudi za druge vidike glasbenega življenja mesta, ki jih je nadzoroval mestni svet. Pri izvrševanju svojih nalog je imel na razpolago učence Tomaževe šole, ki so živeli v internatu pri cerkvi, in poklicne mestne glasbenike, ki jih sicer ni bilo prav veliko in so se jim občasno pridružili še

študenti leipziške univerze. Od 50 do 60 učencev Tomaževe šole je bilo razdeljenih v štiri razrede (kantarije) za štiri cerkve. Zahteve so se od razreda do razreda razlikovale: za Tomaževo, Nikolajevo in Matejevo je bila zahtevana polifona glasba (v prvih dveh s figuralno glasbo), v Petrovi se je izvajalo le enoglasje. Zbor prvega razreda, v katerem je bilo domnevno 12 do 16 najboljših pevcev, je vodil kantor sam in je izmenjaje pel v prvih dveh glavnih cerkvah. Za druge razrede so bili zadolženi starejši in izkušenejši učenci šole, ki jih je imenoval Bach. Glasbena nadarjenost je bila odločilni kriterij izbire učencev Tomaževe šole. Kantor je vodil vsakodnevni pevski pouk, najsposobnejši so bili deležni še instrumentalnega pouka, v zameno pa pogosto sodelovali pri bogoslužju, ko je manjkalo instrumentalistov. Starost učencev Tomaževe šole je bila od 12 do 23 let; ker so dečki običajno mutirali šele pri 17 ali 18 letih, je imel Bach v zboru izkušene sopraniste in altiste.

Učenci Tomaževe šole so bili tako glavni izvajalci Bachovih cerkvenih kantat, gotovo pa so mu pomagali tudi nekateri študenti leipziške univerze. Vaje zbora so bile v ponedeljek, torek, sredo in petek, v soboto pa so že vadili celotno kantato za nedeljo. Večinoma je bilo treba do druge nedelje napisati novo kantato, prepisati parte za vse zboriste, soliste in instrumentaliste ter novo kantato zvaditi, za kar najbrž ni bilo vedno potrebnega časa. Po drugi strani se je Bach pogosto posluževal zgodnejših vokalno-instrumentalnih in instrumentalnih del, ki jih je po potrebi predelal v novo kantato za novo priložnost. Kot skladatelj je izjemno rad eksperimentiral s skladateljskimi tehnikami in glasbenimi oblikami ter tako tudi v kantatah prispeval svoj inovativni delež.

Kantata ***Gelobet seist du, Jesu Christ*** (*Hvaljen bodi, Jezus Kristus*), BWV 91, ki je ena iz cikla koralnih kantat, je nastala na osnovi korala Martina Luthra iz leta 1524. Le prvi (ki mu je sicer dodan še »Kyrie eleis«) in zadnji stavek imata izvirno besedilo protestantskega korala, katerega druga kitica se prepletena z drugim besedilom pojavlja tudi v drugem stavku; dodatno besedilo je nekakšen komentar Luthrovemu koralu. Naslednja arija pa v svojem besedilu strne dve Luthrovi kitici; vmesne kitice so namreč z ozirom na besedilo proste parafraze Luthrovega besedila.

Sama kantata je zasnovana zelo velikopotezno. Običajni zasedbi kantate sta dodana še dva rogova in timpani, poleg tega je število oboj naraslo na tri. Uvodni stavek se tako lahko razraste v veliko zasedbo s štirimi skupinami glasov (oboe, godala, rogovi in pevci), ki na neki način koncertirajo med sabo. Začetni in zaključni *ritornello* se pojavlja tako v epizodah med posameznimi vrsticami korala kakor v vokalnih pasažah. Koral – kot je običajno – poje sopran z dolgimi toni, medtem ko drugi glasovi z njim ustvarjajo živahen kontrapunkt. Dogajanje v zboru spremlja samostojno, a podpirajoče dogajanje v orkestrski spremljavi. V drugem stavku sopran spremlja le continuo, recitativne pasaže pa se izmenjujejo s koralnimi citati; melodija korala je v teh odsekih nespremenjena, razen na mestu »itzt man in der Krippe findt«, kjer je močno ornamentirana. Tenorska arija ima kar tri oboe, nadaljnji recitativ pa se razvije v kromatični arioso ob zaključku stavka. V petem stavku Bach kotrastira zemeljsko revščino in veličastvo angelov tudi z glasbenimi sredstvi; kar je človeško, je polno zadržkov in kromatike, kar pa je angelsko, ima bleščeče kolorature.

V zaključnem koralu imajo deloma neodvisno vlogo rogovi, ki stavku dajejo prav posebno barvo.

Kantata ***Unser Mund sei voll Lachens*** (*Naša usta naj bodo polna smeha*), BWV 110, je bila napisana za božični dan leta 1725 v Leipzigu in sodi v tretji cikel Bachovih koralnih kantat. Kot piše Alfred Dürr, je libreto napisal Georg Christian Lehms, ki je leta 1711 objavil cikel besedil koralnih kantat *Gottgefälliges Kirchen-Opffer*; to je edini njegov tekst jutranjih kantat, ki ga je Bach uporabil, vsebuje pa le besedila s svetopisemsko osnovo, prosto spesnena besedila arij in korale. Svetopisemska besedila in arije se trikrat izmenjajo, potem pa delo zaključi koral. Prosto verzificiranih recitativov tu ni; je le eden z bibličnim besedilom. Besedilo kantate se zahvaljuje Bogu za odrešenje, a v nekaterih stavkih prav tako ni značilnih božičnih aluzij (v tem je nekako podobna kantati *Christen, ätzet diesen Tag*). Dürr meni, da so kantato zato pogosto napačno interpretirali kot Bachov odziv na politično situacijo in so jo povezovali z vojno za poljsko nasledstvo, ki se je leta 1734 končala z zmago Saške; odkritje tako tiskanega vira besedil kakor izvernih virov je to tezo ovrglo.

Pri pisanju kantate je Bach posegel po številnih zgodnjih delih. Začetni zbor temelji na Uverturi iz *Orkestrske suite*, BWV 1069, ki so ji za svečano priložnost dodani trobente in timpani. Bach zbor mojstrsko vplete v instrumentalno teksturo; pomenljiva je tudi oblika francoske uverture, ki v posvetnih kontekstih napoveduje prihod svetnega kralja, tu pa je v ospredju prihod nebeškega kralja. Po vsebini je prvi stavek sicer parafraza Psalma 126, v katerem je izraženo upanje, da se bo končalo ujetništvo Siona. V drugi ariji je božje

dejanje, ki se praznuje, obeleženo z veseljem. Druga biblična pasaža (Jeremija 10,6) slavi božje veličastvo, ki mu je kot kontrast postavljena nizkost človeštva v naslednji ariji (prav tako izhaja iz Biblije – Psalma 8,4). V tretji biblični pasaži angeli pojejo svoj slavospev, ki je vzet iz opisa Jezusovega rojstva (Luka 2,14); naslednja arija pa spodbuja skupnost kristjanov k petju hvalnic. Na poziv se v zaključnem stavku odzove zbor, ki deluje kot nekakšen predstavnik skupnosti in kantato zaključi s kancionalno uglasbitvijo korala *Wir Christenleut* Casparja Fügerja (1592).

Katarina Šter

Philipp von Steinaecker *dirigent*

Foto: Annemone Taake Photography

Philipp von Steinaecker je bil prvi dirigent programa Melgaardov mladi dirigent pri londonskem ansamblu Orkester dobe razsvetljenstva in je od tedaj nabral veliko izkušenj kot gostujoči dirigent številnih orkestrrov. Enako prepričljiv je v nemškem romantičnem repertoarju kot v glasbenih delih druge dunajske šole, s posebno ljubeznijo in poglobljenim razumevanjem slogovnih značilnosti pa se posveča glasbi baroka in klasicizma ter s tem namenom je na njegovo pobudo nastala tudi zasedba Musica Saeculorum.

Med njegove pomembnejše nastope sodijo koncerti z Orkestrom Gürzenich iz Kölna in

Škotskim komornim orkestrom ter angažmaji z Orkestrom Maggio Musicale Fiorentino, Tokijskim metropolitanskim simfoničnim orkestrom, Švedskim radijskim simfoničnim orkestrom, haaškim Orkestrom Residentie, Novo japonsko filharmonijo, Praško filharmonijo, Mahlerjevim komornim orkestrom in Orkestrom Slovenske filharmonije, kjer je bil po več uspešnih sodelovanjih do konca sezone 2020/21 imenovan za glavnega gostujočega dirigenta. Dirigiral je tudi opernim produkcijam. Odlično ocenjene so bile Mozartova *Čarobna piščal* v Filharmoničnem gledališču v Veroni, Gounodova *Golobica* na Akademiji Chigiana v Sieni, Händlov *Julij Cezar* na Pariškem konservatoriju in Kálmánova opereta *Kneginja čardaša* v Mestnem gledališču v Bocnu.

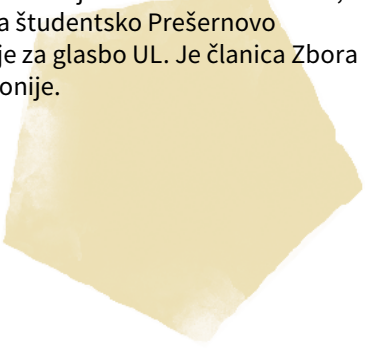
Na njegov glasbeni razvoj sta pomembno vplivala sir John Eliot Gardiner, s katerim je veliko sodeloval pri Revolucionarnem in romantičnem orkestru, ter Claudio Abbado – bil je Abbadov asistent dirigent in gostujoči dirigent njegovega Orkestra Mozart, pred tem pa ustanovni član Mahlerjevega komornega orkestra in član Luzernskega festivalskega orkestra.

V njegovi diskografiji izstopajo Händlov oratorij *Mesija* in Haydnovo *Stvarjenje*, ki je bilo nominirano za Mednarodno nagrado za klasično glasbo 2015, Brucknerjeva *Prva simfonija*, Mahlerjev cikel *Pesem o Zemlji* ter zgoščenska Mozartovih in Gluckovih arij v sodelovanju s sopranistko Camillo Tilling.

Polona Gregorc

sopranistka

Sopranistka **Polona Gregorc** je končala magistrski študij petja na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri Matjažu Robavsu. Na tekmovanju TEMSIG je osvojila dve srebrni priznanji in tretjo nagrado. Leta 2018 je na mednarodnem pevskem tekmovanju IMMCC Maribor osvojila zlato priznanje in drugo nagrado, leta 2021 pa zlato priznanje in prvo nagrado. Kot solistka je nastopila ob spremljavi Simfoničnega in Baročnega orkestra Akademije za glasbo v Ljubljani, Simfoničnega orkestra SNG Maribor, Simfoničnega orkestra SNG opera in balet Ljubljana, Orkestra Slovenske filharmonije, sodelovala pa je tudi s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija. Predstavila se je z vlogo Ane Jelovšek v slovenski operi *Julija* skladatelja Aleša Makovca ter nastopila v slovenski operi *Deklica z vžigalicami* skladateljice Tine Mauko. Leta 2021 je magistrirala v vlogi Kunigunde iz operete *Kandid* skladatelja Leonarda Bernsteina, za katero je prejela študentsko Prešernovo nagrado Akademije za glasbo UL. Je članica Zbora Slovenske filharmonije.

Federica Lo Pinto

altistka

Skladateljica in pevka **Federica Lo Pinto** je maturirala na Umetniški gimnaziji Koper iz harmonike pri Eriki Udovič Kovačič. Leta 2018 je diplomirala iz kompozicije in glasbene teorije pri Urošu Rojku na Akademiji za glasbo v Ljubljani, trenutno pa končuje magistrski študij. Solopetja se je učila na Glasbeni šoli Koper pri Tanji Grlica in Andreju Makorju ter bila med letoma 2017 in 2019 zborovodkinja OPZ Vesela pomlad.

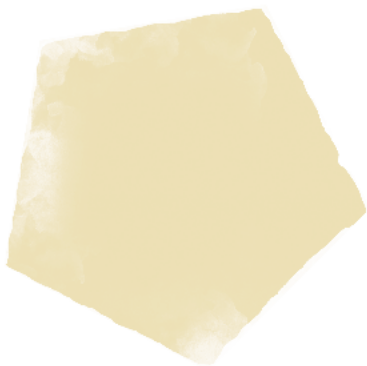
Njen skladateljski opus obsega več kot 50 izvedenih vokalnih, instrumentalnih in vokalno-instrumentalnih skladb, za svoje zborovske skladbe pa je prejela tri nagrade. Trenutno deluje kot altistka v Zboru Slovenske filharmonije, mezzosopranistka v vokalni skupini Gallina ter sopranistka in članica umetniškega odbora v Komornem zboru Vikra Glasbene matice iz Trsta.

Poleg klasičnega zborovskega petja zadnja leta sodeluje z zasedbami, kjer lahko raziskuje različne sloge: Mednarodno operno združenje (Associazione Internazionale dell'Operetta), Slovenski baročni orkester in drugi. V zadnjih dveh letih se je udeležila turneje z bandom Albano & Romina tribute, izvedbe simfoničnega dela *Alamut* v sodelovanju s skupino Laibach in treh turnej z vokalno skupino Gallina ter Komornim zborom KGBL.

Robert Kožar

tenorist

Svojo pevsko pot je začel v domačem cerkvenem pevskem zboru. V tem okolju je razvijal svoj vokalni talent in pridobival dragocene izkušnje. Pevsko udejstvovanje je nadaljeval kot prvi tenor in solist v Oktetu Gallus iz Ribnice, kjer si je z izvajanjem raznovrstnega repertoarja širil glasbena obzorja. Po uspešno končani srednji glasbeni šoli v razredu Marjana Trčka je svojo pevsko pot nadaljeval v poklicnem Zboru Slovenske filharmonije, kjer prek novih glasbenih izzivov in priložnosti za rast izpopolnjuje svoj umetniški izraz. Kot član Zbora Slovenske filharmonije na koncertnem odru interpretira tudi številne solistične vloge.

Martin Kozjek

baritonist

Po končani nižji glasbeni šoli v Domžalah je opravil sprejemni preizkus iz petja na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana in bil sprejet v razred Tatjane Vasle. Leta 2018 je prejel prvo nagrado ter zlato priznanje na 47. tekmovanju TEMSIG in si prislužil posebno nagrado za najboljšo izvedbo skladbe slovenskega skladatelja. Istega leta je z odliko opravil maturo iz petja.

Študij petja je nadaljeval na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri Matjažu Robavsu in trenutno končuje prvo stopnjo dodiplomskega študija. Med akademskim izobraževanjem je prejel več priznanj in nagrad, med drugim prvo nagrado in posebno priznanje za izvedbo skladbe slovenskega skladatelja na mednarodnem tekmovanju Aegis Carminis 2021, leto kasneje pa zlato priznanje na 51. tekmovanju TEMSIG. Leta 2022 so v okviru Akademije izvedli baročno opero *Agrippina* G. F. Händla, kjer se je kot baritonist izkazal v vlogi Palanta. Aktivno se je udeležil več pevskih seminarjev pri uglednih domačih in tujih solopevcih. Kot solist redno nastopa doma in v tujini na različnih abonmajskih koncertih in festivalih s številnimi komornimi zborovskimi sestavi, kot so Komorni zbor Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana, Mešani pevski zbor Glasbene matice Ljubljana, Komorni zbor Vikra in Zbor Slovenske filharmonije, kjer je trenutno zaposlen. Sodeloval je tudi z instrumentalnimi sestavi, kot so Simfonični orkester Domžale – Kamnik, Godba Domžale, Slovenski godalni sekstet ter Ansambel Camerata Academica.

Johann Sebastian Bach

Christen, ätzet diesen Tag

Kristjani, vrežite ta dan

1. Zbor

Kristjani, vrežite ta dan
v kovino in marmorne kamne!
Pridite in hitite z menoj k jaslicam
in z usti, polnimi veselja,
izkazujte svojo hvaležnost in dolžnost;
kajti žarek, ki zdaj posije,
se vam kaže kot milostni sij.

2. Recitativ (alt)

O blaženi dan! O nenavadni danes,
v katerem se rešenje sveta,
Rešenik, ki ga je Bog že v raji.
oznanil človeškemu rodu,
še toliko bolj popolno razodeva
in si prizadeva rešiti Izrael
iz Satanove sužnosti in ječe.
Ti, ljubi Bog, kaj smo vendar mi, reveži?
Odpadlo ljudstvo, ki te je zapustilo;
in vendarle nas nočeš sovražiti,
kajti še preden naj po naših delih ležemo v tla
se mora božje pripogniti
in sprejeti nase človeško naravo
in na zemlji
postati otrok v pastirskem hlevu.
O nepojmljivo, toda blaženo določilo!

3. Arija – Duet (sopran in bas)

Bog, dobro si postavil,
kar se zdaj nam dogodi.
Zatorej mu ves čas zaupajmo

in gradimo na njegovi milosti,
saj je on nas s tem obdaroval,
kar nam je v večno veselje.

4. Recitativ (tenor)

Tako se zdaj danes obrača
tesnobno trpljenje,
s katerim je bil utesnjen in obremenjen Izrael,
v popolno odrešenje in milost.
Pojavil se je lev iz Davidovega rodu,
njegov lok je napet, nabrušen že je meč,
s katerim nas bo vrnil v poprejšnjo svobodo.

5. Arija – Duet (alt in tenor)

Kličite in rotite nebesa,
pridite, kristjani, zvrstite se,
razveselite se tega,
kar je Bog danes storil!
Ker njegova naklonjenost skrbi za nas
in nas zalaga s tako veliko rešenja,
da se mu ne moremo dovolj zahvaliti.

6. Recitativ (bas)

Zato se podvojite, vi plameni predanosti
in se v ponižnosti goreče zaiskrite skupaj!
Veselo se povzpnite k nebu
in se zahvalite Bogu za to, kar je storil!

7. Zbor

Najvišji, milostno se ozri
na ta žar sklonjenih duš!
Naj hvala, ki ti jo prinašamo,
prijetno zazveni pred teboj,
naj neprestano hodimo v blagoslovu,
a nikoli naj se ne zgodi,
da bi nas Satan lahko mučil.

Gelobet seist du, Jesu Christ **Hvaljen bodi, Jezus Kristus**

1. Zbor

Hvaljen bodi, Jezus Kristus,
da si se rodil kot človek
iz device, to je res,
tega se veseli množica angelov.
Kyrie eleis!

2. Koral in recitativ (sopran)

Sijaj najvišjega veličastva,
podoba božjega bitja
si je v določenem času
izbrala bivališče.
Edinega otroka večnega Očeta,
večno luč, rojeno iz luči,
zdaj najdemo v jaslicah.
O ljudje, pogledajte to,
kar je storila ljubezni moč!
V naše revno meso in kri
(in ali ni bilo to zavrženo, prekleto, pogubljeno?)
se obleče večna Dobrota.
Tako je to izbrano za blagoslov.

3. Arija (tenor)

Bog, ki mu je zemeljski krog premajhen,
ki ga ne svet ne nebesa ne morejo zaobjeti,
hoče priti v tesne jasli.
Večna luč nam zasije;
tako nas Bog odslej ne bo
sovražil, saj smo otroci te luči.

4. Recitativ (bas)

O krščanski svet! Zdaj kvišku, le pripravi se,
da boš sprejel Stvarnika.
Veliki Božji sin
prihaja k tebi kot gost.
Ah, pusti, da se ti srca dotakne ta ljubezen;
k tebi prihaja, da bi te na svoj prestol
popeljal skozi to dolino vzdihovanja.

5. Arija – Duet (sopran in alt)

Uboštvo, ki ga Bog prevzame nase,
nam je namenilo večno odrešenje
in preobilje nebeških zakladov.

Njegova človeška narava vas dela
enake gospostvom angelov
in vas postavlja ob angelske zборе.

6. Koral

Vse to nam je storil,
da nam je izkazal svojo veliko ljubezen.
Tega se veseli ves krščanski svet
in se mu za to vekomaj zahvaljuje.
Kyrie eleis!

Unser Mund sei voll Lachens

Naša usta naj bodo polna smeha

1. Zbor

Naša usta naj bodo polna smeha
in naš jezik poln hvale.
Kajti Gospod nam je storil velike reči.

2. Arija (tenor)

Vaše misli in vaše čute
zdaj od tukaj zavihtite,
hitro dvignite v nebo
in pomislite, kaj je Bog storil!
Postal je človek, in to le zato,
da smo mi lahko nebeški otroci.

3. Recitativ (bas)

Tebi, Gospod, ni enakega.
Ti si velik in tvoje ime je veliko
in to dokazuješ z dejanji.

4. Arija (alt)

Ah, Gospod, kaj je človeški otrok,
da tako boleče iščeš njegovo rešenje?
Črv, ki ga prekolneš,
ko ga oblegata pekel in Satan;
a tudi tvoj Sin, ki dušo in duha
iz ljubezni imenuje za svoja dediča.

5. Arija – Duet (sopran in tenor)

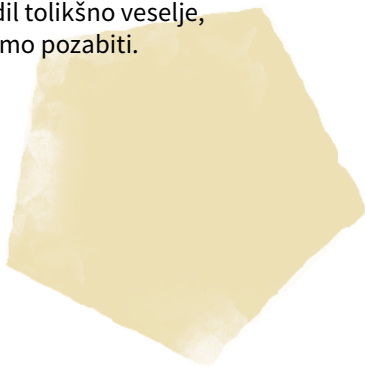
Slava bodi Bogu na višavah
in mir na zemlji
in blagor vsem ljudem!

6. Arija (bas)

Zbudite se, ve žile in vi udi,
in zapojte takšno pesem radosti,
da bo ugajala našemu Bogu.
In ve, pobožne strune,
mu pripravite tolikšno hvalo.
da se bosta pri tem razveselila srce in duh.

7. Koral

Aleluja! Hvaljen bodi, Bog,
vsi zapojmo iz globine naših src.
Kajti Bog nam je naredil tolikšno veselje,
da tega nikdar ne smemo pozabiti.

Novoletni koncert

Orkestra Slovenske filharmonije

Glasbeni dragulji

SMETANA DVOŘÁK IPAVEC

Philipp von Steinaecker *dirigent*

Nika Gorič *sopran*

Miran Kolbl *violina*

Gregor Marinko *violončelo*

Spored:

Smetana, Dvořák, Ipavec,
Glinka, Rimski-Korsakov,
Musorgski, Kozina, Stravinski

Zaslanjane melodije iz čeških gajev,
ognjevitimi ritmi ruske glasbe in
vedre pesmi iz naše lepe dežele.
Naj se novo leto prične z igro
nežnosti in veselja.

2024
1. januar

ob 18. uri

Gallusova dvorana

 cankarjev dom

www.cd-cc.si

**Slovenska
filharmonija**

www.filharmonija.si

**Lekarna
Ljubljana**

*Filharmonični
festival*
**9 baročne
glasbe**
Januar 2024

*Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija*

Nakup vstopnic:

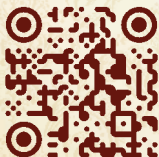
Blagajna Slovenske filharmonije
Kongresni trg 10, Ljubljana
vsak delavnik od 11. do 13. in od 15. do 17. ure
ter uro pred koncertom
T +386 1 24 10 800, E info@filharmonija.si

Spletna prodaja: <https://filharmonija.kupikarto.si/>

**Slovenska
filharmonija**

www.filharmonija.si

Štirje letni časi

12. januar 2024 ob 19.30

Orkester Slovenske filharmonije

Ana Dolžan glasbeno vodstvo

Patricija Avšič violina

Klara Avšič violončelo

Petra Greblo violončelo

Alja Mandič Faganel violončelo

Sorin Crudu oboa

Pietro Savonitto oboa

Spored: F. S. Geminiani, A. Vivaldi, T. Albinoni

Händel gala

19. januar 2024 ob 19.30

Orkester Slovenske filharmonije

Federico Maria Sardelli dirigent

Sophie Gallagher sopran

Spored: G. F. Händel

Hvalnica Vsemogočnemu

26. januar 2024 ob 19.30

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Federico Maria Sardelli dirigent

Marika Przybył violina

Irina Kevorkova violina

Tomaž Sevšek orgle

Spored: A. Vivaldi

Januar 2024

Novoletni koncert

Glasbeni dragulji

1. januar 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Philipp von Steinaecker *dirigent*

Nika Gorič *sopran*

Miran Kolbl *violina*

Gregor Marinko *violončelo*

Spored:

Smetana, Dvořák, Ipavec, Glinka,

Rimski-Korsakov, Musorgski, Kozina, Stravinski

*Filharmonični
festival*
**9 baročne
glasbe**
Januar 2024

Dvorana Marjana Kozine

Slovenska filharmonija

12., 19. in 26. januar 2024 ob 19.30

Slovenska
filharmonija

DRUŽINSKI 3
*Dež ali sonce,
veter ali sneg*

13. januar 2024 ob 10.00 in 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Orkester Slovenske filharmonije

Patricija Avšič *violina*

Klara Avšič *violončelo*

Franci Krevh *povezovalac*

Matija Klančar *povezovalac*

Spored:

Antonio Vivaldi:

Štirje letni časi – izbor

Ástor Piazzolla:

Štirje letni časi v Buenos Airesu – odlomek

europ^lakat

Sio1NET.

 DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Vokalno-instrumentalni program – VIP 2
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtorica spremne besede in prevoda besedil: Katarina Šter
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, december 2023

Redakcija koncertnega lista je bila končana 20. decembra 2023.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija